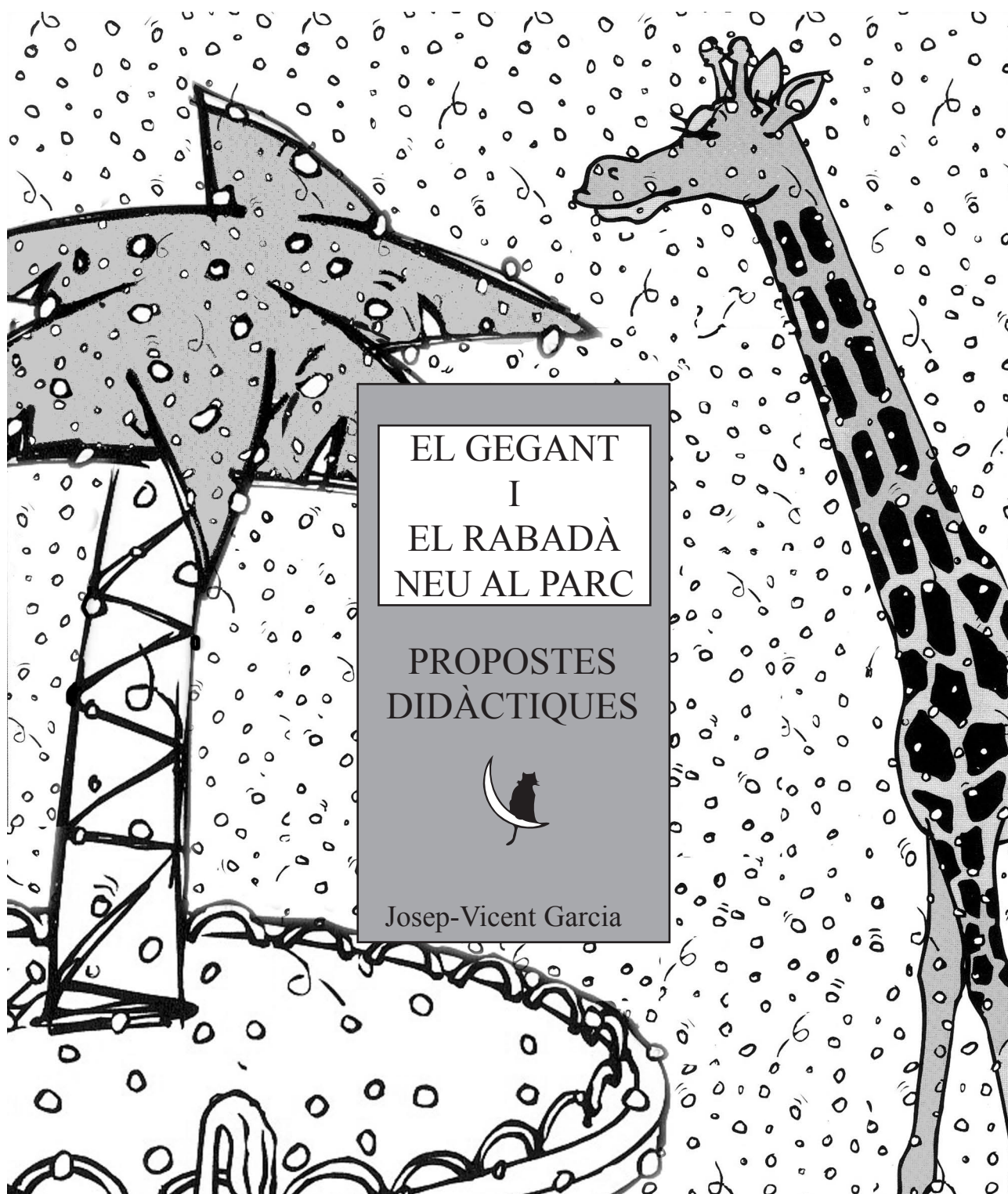

EL GEGANT
I
EL RABADÀ
NEU AL PARC

PROPOSTES
DIDÀCTIQUES

Josep-Vicent Garcia

©1993 Lluís Ferran de Pol
©1993 Il·lustracions de Miquel Mollà
150x200 mm., 72 pàgines
Enquadernació en rústica

© 1993 Edicions del Bullent
De la Taronja, 16 - 46210 Picanya telf. 961 590 883
info@bullent.net

L'ARGUMENT

El gegant i el rabadà conta la història d'un gegant que destrossa tot allò per on passa i que menja i camina sense parar. Alhora, en una altra terra on els seus habitants viuen en opulència, hi ha una gran fredorada que omple de neu tota la vall. Com que tenen el rebost ple es refugen a les seues llars. A la vila arriba un jove que fuig de la gelada de les muntanyes. Els vilatans el rebutgen però el xiquet troba refugi a casa d'una vídua. El xaval els explica que li diuen Llobató perquè és amic dels llops i com que al seu poble era rabadà (pastor) li ajudaven fins i tot a guardar el ramat. Mentre conversen apareix el gegant que, empès per la fam, ha arribat fins a la rica vila. Els habitants fugen i es tanquen en les seues cases. El Llobató decideix actuar mentre el gegant va devastant-ho tot. El xic marxa del poble, però a l'endemà torna amb els seus amics llops. Ells rodegen i ataquen el gegant de la següent manera: el Llobató va ferint-lo al cap amb les pedres de la seua fona mentre van mossegant-lo els llops. Quan cau a terra els llops acabaran per fer-lo sagnar fins a la mort. Els vilatans fan una gran festa per celebrar la mort del gegant. El Llobató els recrimina la seua poca valentia, el poc esperit de lluita i la nul·la voluntat de servei. El conte acaba assegurant que el rabadà quan es féu gran es va casar i fou elegit batlle i continuà donant de menjar als seus amics.

En *Neu al parc o l'averany del senyor corb*, l'acció se situa al zoo de Barcelona. La cotorra Marieta, feliç a la gàbia i irònica amb la vida que hi viu, comenta que el cel muda, neva i no hi ha visitans al zoo. Aquell dia, vigília de Nadal, el corb gralla un averany sinistre. Els dies passen i la nevada és immensa. Els animals tenen molt de fred i molta fam. Entre ells (el simi i l'ós o el rinoceront i la girafa) es produeixen discussions i converses sobre la situació o la vida animal. Estan abandonats i alguns animals moren. Els ocells per sobreviure decideixen fer una pilota amb tots els cossos per abrigar-se. El primer dia amb sol els homes tornen al parc, i els guardians obren la gàbia perquè escampen els ocells ja que no tenen amb què alimentar-los. Ningú es mou excepte la Marieta que surt per veure què ha passat al parc. Quan torna els conta, enmig de plors, que s'han mort molts animals que ara són l'aliment dels que han sobreviscut. La resta dels ocells la consolen dient que ells ni es menjaran ningú ni serviran de menjar a ningú perquè són molt prims i no valdria la pena. El corb tanca el conte amb el seu últim averany.

L'AUTOR

Lluís Ferran de Pol naix a Arenys de Mar el 17 de gener de 1911. És el vuitè de nou fills d'una família benestant del Maresme. La seua afecció per la literatura i l'escriptura (sense una tradició familiar) el porta a llegir tot tipus de texts. Ensenya les seues primeres provatures literàries a Joaquim Ruyra que li aconsella i l'estimula en aquests passos inicials. El 1933 es llicència en dret a la Universitat de Barcelona. Tenia 22 anys. El 1934, *Els hereus de Xanta*, guanya el seu primer premi de narrativa. Escriu en les revistes arenyenques *Oreig* i *Salobre*, de les quals és redactor. Durant la Guerra d'Espanya és instructor de les milícies populars i participarà en la batalla de l'Ebre. Mentrestant, la narració *Triptic* assoleix el premi Narcís Oller de contes (1937).

El 1939, derrotat l'exèrcit republicà, s'exilia a Mèxic. Abans, però, és internat durant cinc mesos al camp de concentració de Sant Cebrià del Roselló. A Mèxic treballarà en el diari *El Nacional* durant vuit anys, on fa crítica literària, artística, cròniques musicals i reportatges. Participa en la creació de les revistes *Full Català* i *Quaderns de l'exili* i col·labora assiduament en la *Revista de Filosofia i Letras*, entre altres publicacions. Viatja, gràcies al seu treball de periodista, per tot Mèxic i coneix de prop el món dels indis i les zones d'excavació arqueològiques. Coneix la filòloga gal·lesa Esyllt T. Lawrence amb qui es casarà. El 1946 es llicència en filosofia i lletres amb la tesi *Notas para un estudio de Ángel Guimerà* publicada dos anys més tard.

Retorna al final de 1948 a Catalunya. Des de 1949 exerceix d'advocat a Arenys de Mar i a Arenys de Munt fins a la jubilació. El 1954 encetarà amb *Abans de l'alba*, que ja havia començat a l'exili mexicà, i que és fruit del seu estudi i interès per la literatura precolombina, el seu camí de normalitat

d'edició de la seua obra. El 1956 publica *La ciutat i el tròpic*, premi de narracions Víctor Català de l'any 1955 considerat un dels millors reculls de narracions del període 1939-1963 i el 1960 publica *Èrem quatre*, una altra novel·la ambientada a Mèxic. Un article en *Serra d'Or* inicia les seues col·laboracions periodístiques sempre en català. El 1966 publica la fins ara última novel·la, *Miralls Tèrbols*, on evoca del seu poble natal. Atret pel periodisme de col·laboració escriu, a partir de 1967, reportatges i articles en les revistes *Tele-Estel* o *Vida Parroquial d'Arenys*, on crea la secció infantil «Racó de la Mainada». Edita *De lluny i de prop*, on arreplega articles, assaigs i el diari del final de la guerra i l'estada al camp de concentració. Conrea la literatura infantil i escriu contes que anirà publicant en *Tretzevents* i *Cavall Fort*. Publica en els diaris *Tele-Expres*, *Avui*, *El Maresme* i *Diari de Barcelona*. El 1976 és premi *Estudi sobre la vida i obra d'Àngel Guimerà* de l'Ajuntament del Vendrell. Ha estat traduït a l'espanyol i al gal·lès. El 1982 apareix *Entre tots ho farem*, tot recull de contes infantils. La Generalitat de Catalunya li concedeix el 1986 la Creu de Sant Jordi i ha estat homenatjat per l'Ajuntament d'Arenys de Mar (1992) i pel Consell Comarcal del Maresme (1993).

L'IL·LUSTRADOR

Miquel Mollà va nèixer a la Granja de la Costera, un poble petitó a prop de la històrica ciutat de Xàtiva, un 9 de maig de l'any 1958. El seu interès per les arts plàstiques se li manifesta des de menut i rep de la vida nombroses proves que aquella és la seua vocació indefugible. Però, com sol passar massa sovint, l'escola i la vida segueixen camins divergents. L'any 1982 es llicencia en Filosofia i Ciències de l'Educació per la Universitat de València, després d'haver provat amb la Medicina. En l'actualitat, fa classes d'aquella branca borda i fosca del coneixement a l'institut de batxillerat Josep de Ribera, de Xàtiva, mentre prova de fer durant el lleure allò que hauria d'haver fet durant la jornada laboral.

Ha realitzat diverses exposicions de pintures i gravats arreu del País Valencià, com també col·laboracions i treballs al vast camp del que sol anomenar-se breument disseny gràfic. Pel que fa a aqueta darrera activitat, cal esmentar la seua estada a les editorials valencianes ECIR i Edicions del Bullent. D'aquesta darrera, n'és el director gràfic.

ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES I METODOLÒGIQUES

El gegant i el rabadà mostra un excel·lent exercici de narració oral. El llenguatge és acurat i propi d'una rondalla. Ferran de Pol presiposa, a poc a poc, el lector a entrar en la complicitat amb el xic que intervé en la història. Pel que fa a *Neu al parc o l'averany del senyor corb*, sota l'aparença d'una narració-faula, l'autor basteix un conte simbòlic molt lligat a les circumstàncies socio-polítiques que vivia durant els anys 60 i 70, data d'escriptura i publicació de l'obra.

Les meues propostes són totalment indicatives. Com que els contes ja eren dividits per capítols, les activitats també les hi he anat agrupant per facilitar el treball a l'estudiant. Aquesta proposta didàctica intenta ser un element de suport, motivador, en la lectura i la comprensió, dirigint l'alumne cap a una anàlisi de la narració i de la llengua. Les activitats són de tres tipus:

- 👁️ Comprensió i anàlisi del text
- 🗨️ Llenguatge i estil
- 👉 Suggeriments a partir del text

A més hi ha unes activitats globals on incloc un fitxa de lectura que esdevé un resum crític per part de l'estudiant. No hi ha preguntes tancades de comprensió lectora. Si el mestre ho creu necessari pot formular-les de manera escrita o oral. Hi ha exercicis que serveixen per a ensinistrar en l'anàlisi de l'estructura, el narrador i els personatges de l'obra. Altres es basen més en l'aprofundiment lingüístic i estilístic del text. Els suggeriments a partir del text volen ser diversos: a) una guia de conversa on

la lectura ens dona un motiu per parlar i discutir amb els companys -un debat sobre la capacitat dels animals- alhora que ens obre la possibilitat de situar-nos al lloc dels personatges i d'inventar històries; b) un plantejament de reflexions: la llibertat, el comportament dels homes, etc., sobre les quals podem parlar o planejar activitats; c) uns jocs lingüístics, i d) un taller d'escriptura.

Abans de la lectura del llibre, es poden fer una sèrie d'activitats que en preparen el camí i creen, a poc a poc, el desig per conèixer l'obra literària. Així podem llegir una rondalla o conte fantàstic sobre gegants, visitar un zoo o parc natural, llegir faules morals d'animals, etc. Les propostes han estat confeccionades basant-se en el currículum escolar del segon cicle d'educació primària i cal triar d'entre les activitats proposades les més adequades al nivell, les necessitats i els gusts de l'alumnat.

PROPOSTES DE TREBALL

a) Redacta ara el resum dels arguments de les dues narracions, tenint en compte els fets més importants que passen. Compara els teus resums amb els d'un company o una companya de classe i observa'n les diferències, fixant-vos en la capacitat de síntesi. L'autor reparteix el text en capítols. Posa'ls títol. N'ajuntaries alguns? L'estructura de la narració és la clàssica d'introducció, nus i desenllaç. Si és possible d'incorporar els capítols, distribuïx-los a les tres parts generals de la narració:

Introducció:

Nus, cos central:

Desenllaç, comiat:

b) Podem diferenciar entre personatges i protagonistes (són els que realitzen les accions fundamentals) acompanyats ocasionalment pels primers. Els protagonistes, els va definint l'autor. Recorda que, normalment, els contes s'inicien amb la presentació del protagonista o protagonistes i d'un principi del problema que es desenvoluparà al llarg del conte. S'acompleix en els dos contes? Si haguesses de definir cada protagonista mitjançant un únic adjectiu, quin eligiries per a cadascun?

c) Selecciona el capítol o el conte que més t'agrada del llibre i dibuixa'l en còmic. Si vols, pots seguir els següents passos ajudat pel teu mestre:

—Selecciona l'argument que vols dibuixar.

—Pensa'l dividit en vinyetes.

—Escriu el que s'ha de veure a la vinyeta.

—Decideix quina serà la distribució més adequada per a cadascuna.

—Fes un esbós de tots els dibuixos.

—Distribueix l'espai del full segons la grandària de les vinyetes i sense que queden espais en blanc.

d) Tria, juntament amb un grup de companys i companyes, el capítol que més us agrada i representeu-lo en teatre. Primer haureu d'adaptar el text a guió teatral amb l'ajut del vostre professor o la vostra professora. Després l'haureu d'aprendre de memòria i representar-lo el millor que pugueu.

e) Busca, amb les indicacions del professor, qualsevol tipus d'informació que parle de Ferran de Pol. Cerca en enciclopèdies, històries de la literatura i llibre d'autor. Amb el material arreglat és possible fer un resum que abaste la vida i l'obra i una petita antologia literària.

f) Fitxa de lectura

Autor/a:	
Il·lustrador/a:	
Títol:	
Editorial:	Any:
Col·lecció:	Número:
Nombre de pàgines:	
Quin conte t'ha agradat més?	
.....	
Quina és la teua opinió sobre els contes?	
.....	
.....	
Expressa de forma resumida tot el que has descobert en la lectura:	
.....	
.....	
Quins altres títols anirien bé als contes?	
.....	
.....	
Quin personatge o personatges t'han resultat més simpàtics?	
.....	
.....	
Aplica adjectius com ara distret, misteriós, real, fantàstic, divertit, imaginatiu, avorrit, etc. als dos contes que has llegit:	
.....	
.....	
Qualifica el llibre de 0 a 10:	

EL GEGANT I EL RABADÀ

1

- ☞ Com era el gegant? Fes-ne la descripció (pàg 9-10).

.....

.....

.....

- ☞ Fer una comparació és presentar un fet o un objecte real i igualar-lo amb un altre amb el qual té alguna cosa en comú (analogia). Aquest tret o trets, que tenen en comú els dos elements comparats poden ser del tot objectius, és a dir, evidents per a qualsevol persona. Per exemple: un eixam d'abelles i una plaça plena de gent, o poden ser subjectius, és a dir, evidents només per a la persona que ha fet la comparació (poesia-aigua). Sintàcticament, en una comparació sempre trobem unes partícules lingüístiques que marquen aquesta relació: com, igual a, semblant a, a tall de... Explica les següents comparacions:

Tremolava... com si bufés la tramuntana

Aquella boca... com una cova fondíssima

Quan... feia un àpat... era com si hagués passat un terratrèmol

- ☞ Saps que signifiquen aquestes frases?

Com qui diu amb el matalàs a l'esquena

Aquell gegantàs tenia, a la plegada i sense parar, cori-mori, menguera, cassussa, fam i carpanta

Tenia molta però molta caminera

Un geni de tots els diantres

- ☞ Al text llegim el «racuar de les granotes» i sabem que el gos lladra fent lladrucs. L'home ha tractat de posar nom a les *veus dels animals* que ha escoltat. Relaciona els següents animals amb les seues veus:

el cavall		rugeix
la vaca		renilla
la gata		canta
el llop		udola
el gall		mugeix
el lleó		miola
l'abella		brunz

- ☞ *Nyac, nyac* és una onomatopeia. Les onomatopeies representen sons d'animals, de coses o els produïts per les persones. L'autor les usa per donar més vida al text. Digues que pot produir aquests sorolls onomatopeics, per exemple: *Sshhh...* és el soroll que fan les onades de la mar quan reculen.

Toc! Toc!:

Plaf!:

Riiiiiiiiing!:

Iuiuiuiuiuiuiui!:

Cof! Cof!:

- ☞ En aquest capítol es parla del vent de tramuntana. Sabries dibuixar la rosa dels vents i posar al seu lloc els altres vents (el xaloc, el migjorn, el llebeig, el ponent, el mestral, el gregal i el llevant), segons el punt cardinal d'on bufen?

2

- ☞ Com era la terra que apareix descrita en el conte? La podries situar en una país real i conegut per tu? Quin? Per què?

- ☞ Anota els elements més destacats de la descripció del Llobató (pàg. 14 i 16)

- ☞ De vegades unim dues paraules i en fem una de composta. En aquest capítol hem trobat un exemple: «alloli». Fes-ne d'altres amb els mots següents:

Cua i cap

Corre i cuita

Obert al cel

Renta i vaixelles

Parar els fangs

Escurar les dents

⇒ Hi ha diferents tipus de locucions: les que poden substituir una oració, un verb (també anomenades frases fetes), i aquelles que poden substituir entre d'altres un adverb. Tant les locucions com les frases fetes són productes específics de cada comunitat lingüística. Explica amb l'ajut del teu mestre aquestes locucions i comparacions:

Era més mentider que en Calces

I aquella terra riu que riu, lleva que lleva i fruta que fruiteràs

Era un mentider com una casa de pagès

Feia un ruixim com una manyaga

A mans besades

Avui per tu i demà per mi

Cames ajudeu-me

Cor-ferits de fred

Els pagesos... no s'hi van pas posar cap pedra al fetge

Ell els mataria tots, tret va, tret ve

L'home que no les tenia totes

La pobrissalla a escampar la boira

Lligaven els gossos amb llonganisses

Van deixar amb la paraula a la boca

- ☞ Pensa en una persona de la teua família i fes-ne la descripció. S'hi han de tenir presents: observació, recollida de dades, selecció i ordre de les dades, maneres de dir-ho: ús de comparacions, metàfores... Intenta fer-la el més completa possible.
- ☞ La vídua, que acull al pobre Llobató, fa caritat a diferència dels insolidaris pagesos que no l'ajuden. Amb aquest conte veiem la valoració diferent que la societat fa de les persones. Opineu oralment de la caritat, de la necessitat o no, de les causes, de les diferències que la provoquen...

3

- ☞ Comenta la comparació «tan alt com el campanar del poble» que serveix per a fer una comparança física de l'alçària d'una persona. És una comparació amb el nexce comparatiu d'igualtat: *tan... com*. Poden ser també de superioritat i d'inferioritat. Sabries fer-ne més?
- ☞ Juguem amb els mots? Saps que els podem transformar? Si tens un mot primitiu, per exemple, *bèstia*, i li afegeixes el sufix *-assa*, te'n resulta l'augmentatiu *bestiassa*. Forma els augmentatius amb els sufixos *-às*, *-assa* i *-ot*, *-ota* dels següents mots:

Poble
Corral
Finestra
Criatura
Pota

- ☞ Explica aquestes expressions:

Tancar les cases amb pany i forrellat

Què t'has begut l'enteniment?

Si et troba et desfarà d'una bufada

Vós sabeu una tonada, però jo em sé tota la cançó

- ☞ Una paraula que significa el mateix que una altra és sinònima. En el text tenim el mot «vailet» que és un sinònim de *xiquet*. N'hi ha, però, molts al llarg del conte, per exemple, «al·lot». Extrau-los.

- ☞ Aquestes comparances pertanyen al llenguatge popular. Relaciona amb fletxes els elements.

adormit		ruc
trist		fideu
xerraire		lliri
delicat	COM UN (A)	soc
prim		cotorra
cansat		mussol

⇒ Intenta establir els lligams d'aquestes comparacions:

La gespa tota sencera com si fos una estora

Escoltaven, com una tronada, els roncs, rots i esbufecs del gegant

Llest com una mustela

Es dirigí com una fletxa

Com si tot plegat fos una fulla d'enciam

⇒ Ací tens un refrany fruit de la riquesa lingüística de la cultura popular i que Ferran de Pol ha usat en el seu conte: «molta llengua i pocs fets». En saps més?

⇒ «La fosca ho engolí tot» és una metàfora. Aquesta figura literària consisteix a designar un objecte (idea, sentiment, etc.) amb el nom d'un altre perquè mentalment hem establert una relació entre tots dos. En trobes més al capítol?

⇒ Els camperols de la vall tremolaven de por per culpa del gegant. Pots fer d'escriptor i redactar una història de por que tinga relació amb un gegant. Posa-hi un títol que cride l'atenció.

5

⇒ Si en comptes de ser Llobató un xiquet, fos una dona, canviarien les coses? Fes una composició curta amb el títol: «El gegant i la pastora».

⇒ Els camperols són als amagatals per protegir-se del gegant. Trau de la botella els noms d'aquests llocs.

- ☞ Fes un resum de deu línies sobre el desenllaç del conte. Recorda que resumir significa reduir, exposar de forma abreujada l'essència, les coses més importants i, en un capítol, el formen tots els fets o esdeveniments que hi succeeixen.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- ☞ Quina opinió et mereix com a protagonista el rabadà? Pensa en l'evolució del rabadà al llarg de l'obra: com és al principi i com és quan acaba el conte.

- ☞ Tot llegint has trobat frases plenes de sentit encara que són frases fetes. Explica-les:

Homes fets.....

Aneu molt errats

Posar-hi el coll i el pit

Cames ajudeu-me

Quedar a la lluna de València

- ☞ Què opines sobre els homes i les dones en relació amb els treballs que poden fer, els valors que poseeixen, la capacitat de sacrifici, la força, el lliurament a una tasca, etc.? És una xica igual que un xic sempre? Creus que existeixen tasques més apropiades per als homes que per a les dones? És més valent o intel·ligent un home, pel fet de ser home, que una dona? Explica de forma raonada el que penses sobre les preguntes anteriors. Posa'n exemples.

- ☞ «Vosaltres, a tallar els arbres tot al volt per aïllar el foc» diu el rabadà als ociosos camperols. Actualment hom pensa que el bosc es mor lentament. Quines causes originen la mort lenta de les selves i els boscs, la contaminació de la mar, l'extinció de les diverses espècies animals? Indica les que consideres més importants i perquè.

NEU AL PARC O L'APERANY DEL SENYOR CORB

1

- ☞ Fes la descripció del corb tal com apareix en el text (pàg. 41)

.....

.....

.....

.....

- ☞ Quantes classes d'ocells hi ha al Parc? Escribeu tot seguit els seus noms.

.....

.....

.....

- ☞ Relaciona cada animal amb el seu lloc de refugi o manera de situar-s'hi (pàg. 41)

la cova	cabriol
la branca	ximpanzé
la cabana de troncs	serpent
prop de la calefacció	cigonya
l'ajocador	lleó
el cau	simi
sobre la pota	còndor
el barril	flamenc rosat

- ☞ Quan Ferran de Pol inventa mots o hi juga és perquè desitja enriquir la llengua. Inventem noms d'animals com ho fa ell: «Treulull, Nasbanyut».

- ☞ Tria un animal que t'agrade o que estimes i fes-ne la descripció. Si en coneixes els costums, podries explicar-los?

.....

.....

.....

.....

.....

- ☞ Explica el que volen dir les següents frases:

Es veu que avui el cel muda

Al Parc, hi havia més animals fora que dins de les gàbies

A la taula i al llit, al primer crit

En deixava anar una d'és grossa que un formatge

Coixejava... però ningú no hauria pogut dir de quin peu

La Marieta era un cap verd i un barret de rialles

Què diries tu per explicar el mateix?

⇒ El mot «ocellera» prové de la paraula *ocell*. El sufix *-era* significa ací «lloc on viuen els ocells», també pot significar «una persona que exerceix una professió». Ara transforma aquests mots primitius en noves paraules i indica'n el significat:

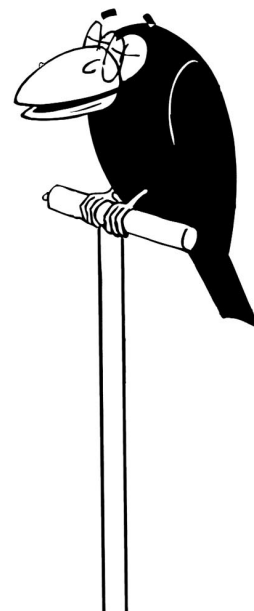
Peix

Llop

Porta

Cambra

Pastís

⇒ Localitza en aquesta sopa de lletres deu ocells que apareixen al conte:

G	U	A	C	A	M	A	J	O
R	L	P	O	M	R	C	T	L
O	L	T	Y	R	N	I	C	A
D	O	E	O	E	U	A	A	N
N	R	T	M	Q	V	G	C	E
O	O	A	I	T	C	A	A	D
C	L	R	U	O	X	P	T	R
F	E	Z	R	B	A	A	U	A
P	L	B	G	H	J	P	A	C

2

⇒ «Tot el parc era una catifa blanca». Què significa això? De quins colors podria ser el parc?

⇒ La nostra llengua és rica en refranys sobre la neu, sobretot lligada a l'hivern o els mesos primers de l'any. Per exemple:

La neu de febrer, com l'aigua dins d'un paner; Nevades de febrer, pluges pel juny solen fer.

En saps més de la neu, l'hiverns o dels mesos de l'any? Busca'n tu d'altres.

3

☞ Anota comparativament les descripcions de la girafa i el rinoceront, com ara les cames, el coll, etc.

☞ Les locucions següents no es poden entendre literalment perquè el seu significat és figurat. Podries explicar-les i utilitzar-les d'una manera creativa fent una oració amb cadascuna d'elles:

Va estirar la pota

No tenia esma de fer-ho

Va exhalar el darrer sospir

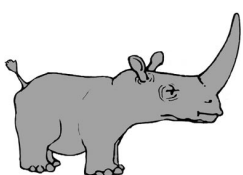
☞ «—El que jo en dic jaure, oi? —volgué aclarir en Nasbanyut.». *Oi?* és una exclamació que usen freqüentment alguns parlants. Fes una frase amb aquesta interjecció a més d'una de les següents:

Au!

Ei!

Ui!

Xe!

☞ Escriu un diàleg com el que tenen el rinoceront i la girafa amb la meitat, aproximadament, de mots, però conservant el mateix argument.

4

☞ Els escriptors i les escriptores es preocupen per la forma de les accions que narren. Així, tenen cura del llenguatge i recorren a recursos que l'idioma els ofereix, amb l'objectiu de crear bellesa... Explica quin recurs ha utilitzat l'autor en els exemples que t'oferim i en què consisteixen:

Vol histèric

La mort se'ls acostava sense soroll de passes ni solc de petjades

Aquella inesperada tundra era la imatge de la mort

☞ L'autor lliga els colors amb els ocells, per exemple: els flamencs són rosats. Escriu el nom de més ocells i lliga'ls amb un color.

☞ Fixa't en els adjectius d'aquest capítol, canvia'ls i posa'n uns altres que siguin adients com per exemple: *ulls entelats, ulls tristos, ulls dolços, vol histèric, tròpic casolà i artificial...*

☞ Escriu una redacció amb el títol «Cal estimar i cal tenir cura dels animals». Desenvolupa idees positives a favor d'ells i dels avantatges que els animals proporcionen als homes.

5

- 👁 Quin vers ha canviat en els rodolins d'aquest capítol?
- ⇒ Fixa't en aquesta comparació que no té el nexa d'enllaç com entre els dos elements comparats: «tots plegats s'encomanaven una escalforeta que ni un braser acabat de remenar». Busca'n d'altres semblants.
- ⇒ Juguem amb les paraules: «Apilotar» és un verb format del nom pilota. Ara tu transforma els noms següents en verbs:
Olor *Cloqueig*
Badall *Vol*
Ploma *Conserva*
- 📖 La Marieta sempre està contant acudits. Per què no proveu de fer un concurs d'acudits a classe? Intenteu de fer-ne originals i si en recolliu molts podríeu confeccionar un quadern d'acudits fets per tothom.
- 📖 Escriu una notícia per al diari amb el títol «Rebel·lió al Zoo». Pots seguir aquest esquema: què? (el fet), qui? (el protagonista), quan?, per què?, on?, com? (les circumstàncies).

6

- ⇒ Digues el significat d'aquestes expressions i escriu una frase en la qual les utilitzes:
Obrir de bat a bat la porta
.....
.....
Us diré com pinta el món
.....
.....
Un vol una mica esllanguit, de dejuni
.....
.....
- ⇒ Busca en el diccionari els mots que desconeixes i que no són en el glossari. Defineix-los correctament seguint les teues paraules.
- 📖 Moltes persones tenen animals domèstics o que no ho són però viuen amb ells. Tens o has tingut cap animal? Quines atencions necessita? Se us ha mort o perdut cap animallet? Què heu fet? Com us heu sentit?

👁 Quina és la transformació final dels rodolins?

📝 Canvia aquestes expressions per altres que diguen el mateix:

Els becs s'obren a la vegada

De mala gana

Expliques fil per randa

Parlar sense embuts

Fins el gat pot mirar-se el rei

Fem el cor fort

Estem com a ca l'ample

📖 La lectura d'un llibre ha de ser també reflexiva i crítica. És la forma de llegir més enriquidora. Busca en el diccionari la paraula llibertat i contesta aquestes preguntes raonant les teues respostes: existeix relació entre llibertat i fam? I entre progrés i benestar? Pot ser vertaderament lliure una persona que no tinga les seues necessitats cobertes?

